№ 25. Środa 30. Stycznia 1856. Rok Gazecie 46.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr 35 kr. — Insercya od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k. Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 28. stycznia. Jego Excelencya minister sprawiedliwości mianował wys. uchwałą z dnia 11. stycznia 1856 l. 212 koncypienta adwokatury *Dra Józefa Skałkowskiego* adwokatem w okręgu Lwowskiego c. k. wyższego sądu krajowego przy c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie.

Nowo mianowany adwokat złożył dnia dzisiejszego przy lwowskim c. k. wyższym sądzie krajowym przepisaną przysięgę, co się z tym dodatkiem podaje do powszechnej wiadomości, że ten adwokat wpisany został do listy obrońców w sprawach karnych.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

W zamiarze zaprowadzenia porządnej szkoły trywialnej w Potoczyskach, w obwodzie Kołomyjskim, odstąpił tamtejszy posiadacz gruntu rustykalnego i domu, Tomasz Szlomczuk na uposażenie nauczyciela trywialnego w Potoczyskach z posiadłości swej 9 morgów pola ornego i łąk, między tem jeden morg sadu, a to na czasy wieczyste w swojem i swoich sukcesorów imieniu. Oprócz tego zobowiązał się złożyć tytułem „fundus instructus“ na szkołę trywialną w Potoczyskach:

a) 10 ulów z pszczołami i 20 próżnych,
b) 10 owiec maciorek,
c) jedną krowę z cielęciem, i
d) 20 złr. m. k. na pierwsze zakupno książek szkolnych. —

Gmina Potoczyska złożyła z swojej strony na rzecz szkoły pomienionej 5 sztuk obligacyi, od których rocznie przypada 72 złr. m. k. procentu, a nadto przyjęła na siebie obowiązek wybudowania szkoły i dostarczenie potrzebnych porządków.

Miejscowy pleban w Potoczyskach, ksiądz Teodor Nikorowicz, zobowiązał się przez czas pobytu swego w Potoczyskach dawać rocznie tytułem uposażenia tamtejszego nauczyciela, pięć złr., włościanin zaś Andrzej Fedah rocznie jeden złr. m. k., nareszcie posesor w Potoczyskach, p. Karol Krasnopolski przez czas dzierżawy swojej na rzecz szkoły wspomnionej rocznie dwa sągi lasowe drzewa opałowego, albo szesnaście fur sągowego drzewa bezpłatnie. A że tym sposobem oprócz wspomnionych darów warunkowych uzyskano stałe uposażenie szkoły trywialnej w Potoczyskach z coroczną kwotą 234 złr. m. k., przeto zezwala się na zaprowadzenie porządnej szkoły trywialnej w Potoczyskach.

Chwalebne te usiłowania fundatora Tomasza Szolomczuka, gminy w Potoczyskach i innych dobroczyńców tej szkoły łożone w zamiarze rozszerzenia oświaty pomiędzy ludem podaje się niniejszem z należytem uznaniem do wiadomości powszechnej.

Lwów, 6. stycznia 1855.

Sprawy krajowe.

Lwów, 28. stycznia. Komitet funduszu pożyczkowego Franciszka Józefa dla profesyonistów lwowskich odbył dnia 26. b. m. swoje pierwsze *tegoroczne* posiedzenie, na którem 64 podań o pożyczkę rozstrzygnięto.

Na 12 podań nieudzielono, na resztę zaś przyznano następne pożyczki:

1 gwoździarzowi 50r., 1 pozłotnikowi 100r., 1 introligatorowi 100r., 1 fabrykantowi fortepianów 150r., 1 traktyjernikowi 200r., 1 mosiężnikowi 200r., 1 kowalowi 200r., 1 piekarzowi 250r., 1 fiakrowi 250r., 1 rzeźnikowi 250r., 2 fryzyerom 250r., 1 rękawicznikowi 250r., 1 kotlarzowi 250r., 1 rymarzowi 250r., 1 zegarmistrzowi 250r., 2 szynkarzom 400r., 4 krawcom 525r. 6 stolarzom 1250r., 24 szewcom 4075r. — Razem 9250 złr. m. k.

Ta przyznana suma zawsze w dnie sobotne w miarę przypływu funduszu dotyczącym stronom zaliczoną będzie.

Majątek własny tego 3ci już rok istniejącego funduszu podniósł się z prowizyi, *a osobliwie z darów dobroczynnych i ze składek* na niemal 8300 złr.; a całkowity obrót funduszu przenosi dzisiaj sumę 36.000 złr. m. k.

Pomyślny wzrost tego funduszu usprawiedliwia oczekiwanie, że udowodniona szczodrobliwość mieszkańców miasta Lwowa, przyczyni się jeszcze silniej do pomnożenia tego funduszu, z którego każdy prawy ale ubogi profesyonista i mieszczanin zapomogę do podniesienia swego zarobkowania otrzymać może.

(Narady ministeryalne w sprawach królewstwa lomb. weneckiego. — Nowiny dworu. — Przepisy trudniących się handlem obnośnym.)

Wiédeń, 24. stycznia. Narady ministeryalne w sprawach lombardzo weneckiego-królestwa już się skończyły. Hrabia *Thun, ad latus* przy rządzie lombardzko-weneckim, który jak wiadomo, powołany był na te narady, odjedzie po zredagowaniu tak politycznych jak i komercyalnych uchwał komisyi ministeryalnej z powrotem na swą posadę do Werony. — Jego Cesarzewiczowska Mość Arcyksiążę Albrecht odjechał wczoraj północną koleją żelazną do Pragi w odwiedziny do Cesarza Ferdynanda i małżonki. Arcyksiążę zabawi kilka dni w Pradze, poczem na Wiédeń powróci do Budy. — Wczorajszy drugi bal dworski w cesarskich apartamentach Burgu był równie świetny jak pierwszy.

— Według obwieszczenia c. k. ministerstwa handlu obowiązany jest każdy, kto się trudni handlem obnośnym (Hausirhandel), wchodząc do jakowego miejsca, bądź w zamiarze obnoszenia towaru po domach, bądź tylko w przejeździe, dać zawidymować swój dokument handlu obnośnego, jeźli w tem miejscu znajduje się monarchiczna, policyjna lub polityczna władza, a to bez różnicy, czyli to miejsce jest miastem, miasteczkiem albo włością. Jeżeli w mieście lub miasteczku nie znajduje się władza monarchiczna, policyjna lub polityczna, tedy powinien każdy z handlem obnośnym jednać widymatę u przełożeństwa gminy.

Ameryka.

(Poselstwo Prezydenta Stanów zjednoczonych. Ciąg dalszy.)

W dalszym wykładzie stosunków Ameryki północnej do mocarstw zagranicznych oświadcza Prezydent Stanów zjednoczonych, że stosunki z Hiszpanią są przyjaźne, a sprawy toczące się z rządem Hiszpańskim są w drodze pomyślnego załatwienia. Hiszpania nietylko zganiła postępowanie oficerów, którzy w Hawanie w sposób nieprawny skonfiskowali okręt parowy „Black Warrior,“ ale zapłaciła także sumę żądaną tytułem indemnizacyi za szkodę wyrządzoną przez tę konfiskacyę obywatelom amerykańskim. Za zatrzymanie i przetrząsanie paropływu „El Dorado“ nieuzyskano potąd żadnego wynagrodzenia, ale spodziewać się, że to wkrótce nastąpi; w tej sprawie równie jak w innych robią się rządowi hiszpańskiemu usilne przedstawienia. Nie tracę nadziei, powiada Prezydent, że nam się powiedzie zawrzeć z Hiszpanią ogólną umowę, by ile możności zapobiedz nieporozumieniom względem Kuby, i przyśpieszyć zgodę. — Wielu obywateli amerykańskich wzywało interwencyi swego rządu w pokrzywdzeniach osób i majątków, za które republika Mexykańska jest odpowiedzialna. Nieszczęśliwy stan tego kraju nie dozwalał długo rządowi tamtejszemu zwracać dostatecznej uwagi na żądania osób prywatnych, co według naszego zdania zasługiwało na niejakie pobłażanie ze strony naszego rządu. Ale jeżeli ruchy rewolucyjne, które w ostatnich czasach wybuchły w tej republice, doprowadzą do organizacyi stałego rządu, natenczas nieomieszkamy odwołać się do sprawiedliwości tego rządu, upominając się o słuszne uchylenie wszelkich zażaleń naszych obywateli. — Co do republik amerykańskich, które dla jeograficznego położenia i z innych względów zostają z rządem naszym w właściwych stosunkach, zawsze było usiłowaniem mojem dotrzymywać sumiennie wszelkich zobowiązań politycznej przyjaźni i dobrego sąsiedztwa; mimo to zachodziły w tym względzie niemałe trudności zwłaszcza, że niektóre z tych republik niemają dostatecznej siły, by odpierać nieprawne najazdy, a przeto większa część ciężaru spada na Stany zjednoczone. I tak w obec wewnętrznego rozprzężenia Nikaraguy widziałem się spowodowanym wydać odezwę do lojalności naszych obywateli, ażeby się niewdawali w sprawy obce, i wezwiłem stosowne kroki, by zabezpieczyć spokojność amerykańskich państw Sonory i niższej Kalifornii. — Od czasu ostatniej sesyi kongresu zawarty został traktat przyjaźni handlu i żeglugi, tudzież względem wydawania zbrodnia-

rzy z królestwem obojga Sycylii; również traktat handlowy z Nikaragua i królestwem Hawayi. Nikaragua i Hawaya przystąpiły także do deklaracyi, mocą której zasady wyrzeczone w rosyjsko-amerykańskim traktacie z dnia 22. lipca 1854, uznane zostały zgodnemi z prawem narodów. Wzpomnione traktaty i ugody przedłożone będą Senatowi do ratyfikacyi.“

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Hiszpania.

(Spokojność publiczna.)

Na posiedzeniu Kortezów z 19. stycznia utrzymywał deputowany Calvo Asensio, że ministeryum musi mieć w ręku dowody wszystkich spisków przeciw reprezentacyi narodowej, i żądał objaśnienia. Na to odpowiedział minister spraw wewnętrznych: „Każdy wie o tem, że rząd ma tylko jeden organ urzędowy, gazetę madrycką, i przeto odpowiedzialny jest za to tylko, co zawiera ten dziennik. Inne dzienniki mogą ogłaszać wiadomości i uwagi, o których rząd nie wié nic zgoła. Zresztą by zadać kłamstwo przesadnym doniesieniom niezawisłej od ministerstwa prasy, oświadczam, że nie ma najmniejszego powodu obawiać się ponowienia wypadków z 7go stycznia; gdyby zaś nad wszelkie spodziewanie spokój publiczny nieszczęśliwym sposobem został zakłóceny, polęga rząd na gwardyi narodowej, a osobliwie na pomocy wszystkich deputowanych, bez różnicy partyi w utrzymaniu spokoju i porządku publicznego“.

Francya.

(Poczta paryska. — Powinszowanie republiki San Salwador. — Kara za fałszywe doniesienia. — Wypłata podatków. — Powiększenie żandarmeryi. — Zamknięcie rady wojennej. — Zuchwałość gwardyi stu. — Konferencye pokoju w Paryżu. — Królowa Madagaskaru szuką protektoratu Francyi. — Zamęście córki królowej Krystyny.)

Paryż, 23. stycznia. Jak donosi *Monitor*, polecił prezydent republiki San Salvador w centralnej Ameryce tutejszemu pełnomocnikowi swemu, ażeby rządowi francuskiemu wyraził najserdeczniejsze jego życzenia względem zdobycia Sebastopola. Zwycięztwo to miało w państwie San Salvador wywołać powszechne podziwienie i radość. — Dalej donosi *Monitor*, że niejakiemu Perrin, którego w Moulins skazała pierwsza instancya za rozszerzanie niepokojących wiadomości tylko na 3 miesiące więzienia i karę pieniężną 500 fr., podwyższył trybunał apelacyjny na rekurs wniesiony przez prokuratora państwa zasądzoną karę na całoroczne więzienie i 1000 franków kary pieniężnej. Oprócz tego ogłasza dziennik urzędowy jeszcze kilka innych wyroków za rozszerzanie fałszywych wiadomości. — Podana niedawno wiadomość, że pan Seebach otrzymał wielki krzyż legii honorowej, była bezzasadna. — Nigdy jeszcze nie wpływały tak punktualnie stałe podatki, jak w roku zeszłym; do 31go grudnia r. z. pozostało z ogólnej sumy 440 milionów tylko 22 milionów jeszcze w zaległości. — Słychać, że w razie zawarcia pokoju ma być armia pomniejszona o 200.000 ludzi, a natomiast nastąpi znaczne pomnożenie żandarmeryi dla zabezpieczenia prowincyi od wewnętrznych niespokojów. — Okręt liniowy „Jena“ i fregata „Darien“ przybyły wczoraj z czarnego morza do Tulonu.

— Rada wojenna zakończyła już od trzech dni swoje posiedzenia. Każdy członek rady przedłożył pisemnie swoje zdanie o przyszłej kampanii, która prawdopodobnie nie nastąpi już wcale. Sprawozdania te przedłożono Cesarzowi, który je podpisał jako prezydent rady wojennej i w odpisach udzielił lordowi Cowley dla przesłania do Londynu. Takie same kopie otrzymali zapewne także ambasadorowie Turcyi i Sardynii. Sprawozdanie Canroberta ma być najdłuższe i najciekawsze. Kilku członków rady wojennej opuściło już Paryż. Książę Cambridge i inni członkowie angielscy odjechali przedwczoraj do Londynu, dokąd wczoraj udał się także jenerał della Marmora. — Przed dwoma dniami odbył się pojedynek między pewnym oficerem z gwardyi Stu i oficerem marynarki. Pierwszy z nich, który dał powód do sprzeczki, poległ na placu, i Cesarz kazał go pochować bez wszelkich honorów wojskowych. W ogóle oburzony jest Cesarz wielce na gwardyę Stu, która swojem zuchwałem postępowaniem ściąga na siebie powszechną nienawiść. — Dziś zrana o godzinie 10tej odbyły się w kaplicy Malmaison zaślubiny drugiej córki Królowy hiszpańskiej Krystyny z rzymskim księciem Durago.

— W tej chwili dowiadujemy się, że blizkie konferencye pokoju będą istotnie odbywać się w Paryżu. Wiadomość ta ma być urzędowa. — Królowa Madagaskaru chce za przykładem Królowy Pomare oddać wyspy swoje pod opiekę Francyi.

Belgia.

(Nowiny Dworu. — Projekta dobroczynności publicznej.)

Bruksela, 23. stycznia. Król powrócił przedwczoraj po ośmiudniowym pobycie w zamku Ardenne do Lacken. — Rada ministeryalna zajmowała się na jednem z ostatnich posiedzeń projektem do ustawy względem dobroczynności publicznej; projekt ten ułożono już zupełnie, i minister sprawiedliwości przedłoży go temi dniami izbie reprezentantów. — Zajmująca się rozpoznaniem projektu ustawy względem fałszowania żywności centralna sekcya izby potwierdziła ten projekt i mianowała już swego sprawozdawcę. — Ceny zboża spadają bez ustanku na wszystkich prawie targowicach kraju.

Szwajcarya.

(Sprawa kolei żelaznych. — Wybory prezydenta i wiceprezydenta.)

Berna, 21. stycznia. Dziś odbyła rada federacyjna nadzwyczajne posiedzenie, na którem obradowano głównie nad licznemi konfliktami w sprawie kolei żelaznych. Wybór prezydenta odbył się w obydwóch izbach bez szczególnych sporów, gdyż jak się zdaje minął już czas agitacyi politycznych. Prezydentem rady narodowej został obrany pułkownik Siegfried z Argawy, mąż sławny już od młodu jako gorliwy obrońca partyi liberalnej; godność zaś wiceprezydenta otrzymał adwokat Martin z kantonu Waadt. W radzie stanu został prezydentem deputowany z Neuenburga radzca państwa Humbert; wiceprezydentem zaś mianowano burmistrza Dulis z Zuryku.

Włochy.

(Nowa fregata. — Czynności w izbach. — Zmiany w wyborach. — Uwolnienia od służby wojskowej. — Koleje żelazne w Neapolu. — Nowe bataliony strzeleckie w Neapolu.)

J. M. Król sardyński polecił, aby trzecia fregata śrubowa, której budowę teraz rozpoczęto, otrzymała nazwę: „Marya Adelajda“.

Z posiedzenia Izby drugiej z 17. b. m., na której debatowano nad projektem do ustawy o nowej pożyczce, przytaczamy z przemowy hrabi Solaro della Margherita ten ustęp.

„... Spojrzyjcie na Monarchę ogłędnego, którego czynności Was nauczą i przekonają, jak się po burzach gwałtownych trony ustala. Ów konkordat, który zapowiada zgodę przyszłą, i który Imię Franciszka Józefa wsławi na zawsze, niech Wam poświadczy, że uczucia religijne i mądrość zdołały uchylić dawne spory między kościołem i państwem. Domagam się podobnego aktu odwagi i siły, uszanowania i religijności, — lecz nie po Was panowie ministrowie; taki akt przyjdzie swego czasu do skutku, i zdaje się w tem całkiem na boską Opatrzność“.

Na posiedzeniu z 20go przyjęła Izba dwa projekta. Jednym z nich uchylono wyjątkowe, w sprawie wyborów na wyspie sardyńskiej istnące przepisy; innym zaś uwolniono żonatych jedynaków od służby wojskowej.

— Korespondent dziennika *Times* donosi z **Neapolu** pod dniem 10. stycznia: „Budowla kolei żelaznej do Brindisi rozpocznie się podobno między 20. i 25. bież. miesiąca. Także na budowlą kolei z Nocery do Salerny znalazły się wreszcie pieniądze. Rothschild pożyczył na to 500.000 dukatów. Ważna ta linia połączy Neapol z Salerną, i będzie zapewnie pociągnięta dalej aż do Caposele, miasta położonego na ostatecznej kończynie wielkiej równiny Salerny. Miejsce to stanie się potem składowym punktem wszystkich towarów Apulii i Kalabryi“.

— Jak słychać, zamyśla Król zaprowadzić w swej armii bataliony lekkich tyralierów na wzór francuskich strzelców z Vincennes, sardyńskich Bersaglieri i angielskich riflemenów. Otrzymają nazwę „strzelców kalabryjskich“ i uniform zbliżający się do narodowego ubioru włościan kalabryjskich.

Niemce.

(Expedycya towarów lądowa do Rosyi wstrzymana.)

Królewiec, 21. stycznia. Tutejszym kupcom, zajmującym się expedycyą towarów przeznaczonych do Rosyi, poleciły już niektóre rosyjskie domy handlowe wstrzymać dalszą expedycyę, gdyż za przywróceniem pokoju nastanie nierównie tańszy transport wodą; ludność rosyjska zdaje się przeto nie wątpić wcale o zawarciu pokoju.

Turcya.

(Wypłata pożyczki utrudniona. — Konferencye w sprawie księstw Naddunajskich.)

Nieporozumienie ministra wojny z francusko-angielskiemi komisarzami pożyczki nie jest jeszcze zagodzone. Minister nie chce dać szczegółowych objaśnień względem użycia otrzymanych 12,500.000 franków, ci wzbraniają się wypłacić drugą ratę, dopóki nieotrzymają powyższego wykazu. — Towarzystwo aktorów francuskich dało d. 9. w Konstantynopolu pierwsze przedstawienie, które z wielkiemi oklaskami przyjęto. — Rozpoczęły się konferencye względem księstw naddunajskich. Wczoraj odbyło się u Wielkiego Wezyra pierwsze w tej mierze posiedzenie, na którem byli obecni pan Thouvenel, lord Stratford de Redcliffe, p. Prokesch i Fuad Basza, minister spraw zewnętrznych. Pan Thouvenel uczynił kilka propozycyi zgadzających się znacznie z pomysłami tureckiego rządu. Reprezentanci Anglii i Austryi słuchali ich, nieczyniąc na teraz żadnych zarzutów.

Egipt.

(Przekopanie międzymorza Suez.)

Gazeta *Allg. Ztg.* zawiera następujące dosłowne tłómaczenie sprawozdania (pisanego w języku francuskim), jakie komisya mianowana w sprawie przekopania międzymorza Suez przedłożyła wicekrólowi:

„Wasza Wysokość raczyłeś nas powołać do Egiptu dla zbadania tu kwestyi przekopania międzymorza Suez. A podawszy nam środki ku rozpoznaniu właściwości gruntu i wartość rozmaitych w sprawie pomienionej przedłożonych projektów, wezwałeś nas Wasza Wysokość do przedłożenia projektu najłatwiejszego, najpewniejszego i dla handlu europejskiego najkorzystniejszego. Badania nasze, ułatwione za podaniem nam środków materyalnych, są już ukończone. A przekonawszy się z jednej strony o niezliczonych trudnościach, a właściwie o niemożności przekopania kanału w kierunku na Alexandryę, poznaliśmy z drugiej strony niespodziewaną i wielką łatwość założenia portu w zatoce morskiej w Pelusium. Kanał wprost wyciągnięty z Suez do zatoki w Pelusium jest jedynie możliwem rozwiązaniem zadania co do połączenia morza czerwonego z śródzie-

mem. Wykonanie jest łatwe, skutek nieomylny, a korzyść dla handlu powszechnego niezmierna. Przekonanie nasze w tym względzie jest jednozgodne, a na poparcie twierdzenia naszego podamy w obszernym memoryale dowody oparte na hydrograficznych planach odnogi Suez i Pelusium, na stosunkach podniosłości gruntu i na badaniach geognostycznych okolicy, przez którą kanał ma być prowadzony. Wypracowanie tego memoryału, jak niemniej planów, profilów i innych alegatów, które do memoryału załączone być mają, wymaga dłuższego czasu i zatrudnimy się tem gorliwie w Europie, a sam memoryał przedłożymy Waszej Wysokości w przeciągu kilku miesięcy. Tymczasem pośpieszamy przedłożyć Waszej Wysokości już teraz rozpoznania nasze w tej mierze: 1) Linia na Alexandryę niepodobna jest tak pod względem technicznym jak i ekonomicznym. 2) Linia prosta nastręcza wszelkie pożądane ułatwienia względem przekopania takzwanego kanału morskiego z zetknięciem go z Nilem i ze zwyczajnemi tylko trudnościami co do założenia obu portów. 3) Port w Suez rozlegać się będzie w obszernej i bezpiecznej zatoce morskiej, gdzie na 1600 metrów od brzegu znajdzie się głębia ośmiu metrów. 4) Port założyć się mający w zatoce Pelusium, a który według projektu pierwotnego zakreślono w głębi zatoki morskiej, wzniesiony będzie o 18 kilometrów dalej ku stronie wschodniej, gdzie się znajduje dobry grunt do zarzucenia kotwicy i potrzeba do żeglugi głębia morska. 5) Koszta kanału od jednego morza do drugiego, tudzież całej roboty w tej mierze, nie wyniosą więcej nad 200 milionów, oznaczonych kosztorysem pierwotnym inżynierów wice-królewskich.

Alexandrya, 2. stycznia 1856.

Członkowie itd. Conrad, prezydujący; Negrelli, Mac Lean, Renaud, Liesson, sekretarz."

Z teatru wojny,

Doniesienia z-nad czarnego morza.

(Doniesienia z obozu. — Rozrywki. — Zmiana pogody. — Karność. — Bal strojny. — Straty w armii anatolskiej.)

Korespondencye pisane do dzienników angielskich z obozu pod *Sebastopolem* obejmują zakres czasu od 6go do 8go b. m. Dzień 5go stycznia był jasny i mroźny; Rosyanie odbywali musztrę dnia tego w wielkich masach, Anglicy zaś staczali między sobą walkę grudami śnieżnemi. Lekka dywizya podzieliła się na dwa stronnictwa i zabawiała tą walką pozorną, która się na tem skończyła, że 14 oficerów i znaczną liczbę żołnierzy z jednego stronnictwa wzięto w niewolę, a po tem musieli się tak oficerowie jak i żołnierze wykupywać. W nocy wzmógł się mróz znacznie, tak że woda w barakach zamarzła. Z tem wszystkiem jednak znośniejszy dla żołnierzy mróz suchy, niż wilgotne i słotne powietrze, a chociaż który z nich odmrozi jaki członek ciała, to jednak należy to do rzadkich i mniej znaczących wypadków, a i w takim nawet razie pochodzi to zwykle z własnej winy. Stosunek chorych do zdrowych $6\frac{1}{2}$, a najwięcej już 7 %; w grudniu 1854 liczono w dywizyi lekkiej 258 wypadków śmierci, gdy tymczasem dywizya ta składająca się z 6500 wojowników utraciła w grudniu roku 1855 tylko 8 ludzi, z których 3 umarło na dawne rany.

Dnia 7go wypędzono z obozu pewnego Greczyna, którego już dawniej uważano za szpiega i nakazano mu, aby się więcej nie śmiał pokazać w obozie. — W Bałakławie mówiono ostatniemi dniami wiele o tem, że jeden z profosów kazał sternikowi okrętu transportowego odliczyć plag 15. Oficerowie floty transportowej oburzyli się tą sumaryczną exekucyą, lecz wiadomo przy tem, że tylko konieczność utrzymania porządku i należytej karności zmusiła profosa do tego kroku.

Dnia 8. zerwał się wiatr od strony południowej i nabawił nas w obozie mglistem i wilgotnem powietrzem. Poprzedniego wieczora odbył się w obozie francuskim „bal paré et costumé"; wstęp kosztował 10 franków, a ceny bufetowe były niestosownie wysokie. Mimo wszelkich jednak usiłowań nie można było doprosić się dam na bal wyprawiony, i zaledwie zebrało się nań 8 markietanek obozowych.

— Wiedeńskiej *Milit. Ztg.* piszą dod dniem 24. stycznia. Ostatnie wiadomości z Karsu, nadesłane na Tyflis donoszą o anatolskiej armii: Armia ta liczyła na początku wyprawy jeszcze 30.000 ludzi, z Karsu przebiło się szczęśliwie 3000, w ciągu lata zostało ujętych w niewolę 2000, na choroby, podczas szturmu 29. września i w innych utarczkach pojedynczych poległo 8500, do rodzinnego domu odesłano 7000, a więźniami wojennymi zostało 8000 ludzi. Sześć batalionów piechoty rosyjskiej i jedna baterya konna zajęły fortecę.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 25. stycznia. *Monitor* zdaje sprawę o uczcie, która się wczoraj odbyła w ambasadzie angielskiej po uroczystej ceremonii nadania orderu Bath jenerałom armii francuskiej w Oryencie. Książę Napoleon wniósł toast na cześć Królowy Angielskiej. Lord Cowley odpowiedział toastem na cześć Cesarza Napoleona. Zakończył przemowę wnosząc toast na bliskie zawarcie pokoju i wyrażając uzasadnioną nadzieję (la legitime espérance), że układy podadzą sprzymierzonym, a w szczególności ludowi angielskiemu sposobność zakończenia wojny, której srogość mogli ocenić przytomni bohaterowie, byli bowiem naocznymi świadkami i opłakują stratę tylu dzielnych towarzyszów broni.

Londyn, 26. stycznia. *Times* twierdzi, że konferencye pokoju odbędą się w Frankfurcie nad Menem a lord Clarendon będzie na nich reprezentował Anglię. *Daily News* donosi, że podpisanie preliminarów niezawodnie nastąpi przed otwarciem sesyi parlamentu, poczem niezwłocznie zawarte będzie zawieszenie broni i rozpoczną się układy o pokój.

Marsylia, 24. stycznia. Paropływ pocztowy „Thabor" zawinął dziś do tutejszego portu z wiadomościami z Konstantynopola sięgającemi po dzień 14. stycznia. Przywozi jenerała Levaillant, który dla słabości powraca do Francyi. Słychać, że na miejsce jenerała Levaillant jenerał Ferey mianowany będzie gubernatorem Sebastopola. — W Konstantynopolu rozpoczęły się konferencye dla uregulowania spraw księstw Naddunajskich i poddanych chrześciańskich Porty. Członkami konferencyi są: Ali Basza, Fuad-Effendi, książę Callimaki, p. Thouvenel, lord Redcliffe i baron Prokesch. — Baron Lejeune odjechał z Konstantynopola do Persyi. — Jenerał Vivian obawiając się ataku Rosyan na Kercz, żąda śpiesznego nadesłania mu oficerów piechoty i artyleryi. Z Sebastopola otrzymano wiadomości z dnia 9. b. m. Śnieg spadł dość wysoko. Kanonada ponawia się od czasu do czasu. Dwa doki wysadzono w powietrze. Rosyanie zajęli zimowe leże między Symferopolem a Bakczy-Serajem. Między Petruską a Oczakowem mają 3000 wojska. Obawiano się ataku na Kinburn. Jenerał Lebeuf przybył objąć komendę tej twierdzy. Dla obrony na wypadek ataku stoi flota w zatoce. — Wiadomości z Trebizondy sięgają po dzień 5. stycznia; donoszą, że w całej tamtejszej okolicy spadły ogromne śniegi.

Okręt „Thabor" przywiózł wiadomości, że angielski ambasador w Teheranie, pułkownik Murray podał rządowi perskiemu ultimatum zawierające te trzy punkta: 1) Ażeby uwolniono żonę Mirzy z więzienia; 2) ażeby uznano pomienionego Mirzę konzulem angielskim w Teheranie; 3) nakoniec, ażeby minister perski przybył do ambasady angielskiej dla wytłumaczenia się i cofnięcia zelżywej noty, którą przesłał reprezentantowi angielskiemu. — Dziennik *Presse d'Orient* zbija pogłoskę, jakoby p. Bourré, pełnomocnik francuski miał zamiar wyjechać z Teheranu. — Na mocy uchwały Sułtana mianowany został książę Ghika, były Hospodar Wołoszczyzny, księciem wyspy Samos.

Konstantynopol, 17. stycznia. Wstępne obrady nad trzecim i czwartym punktem gwarancyjnym rozpoczęły się już; biorą w nich udział ambasadorowie Anglii i Francyi, c. k. internuncyusz, a ze strony Turcyi Ali Basza, Fuad Effendi i książę Callimachi. Dotąd odbyły się już dwa posiedzenia. — Baron Rothschild przybył tu, jak również trzeci pułk angielsko-niemieckiej legii.

Gallipoli, 14. stycznia. Dziś rozbiła się pod Mirtofito w przejeździe do Malty angielska fregata „Apollo". Załogę uratowano. Kapitan Johnson odebrał sobie życie strzałem z pistoletu.

Alexandrya, 20. stycznia. Urzędnikom nakazano odciągać przez dziewięć miesięcy czwartą część od pensyi. Halim Basza mianowany jeneralnym gubernatorem Sudanu, odjechał tam z liczną świtą. Ma zamiar zakładać w tej prowincyi kolonie europejskie. Wojsko w Mokka zachowuje się odpornie w obec ludu.

Bombay, 2. stycznia. Wcielenie państwa Oude ma wkrótce nastąpić. Przywóz towarów dość znaczny. W Kalkucie brak pieniędzy. Z Shanghae donoszą o bankructwie domu handlowego Aspinwall Mackenzie et Comp. przeszło na 150.000 funt. sztr.

Wiadomości handlowe.

(Targ na bydło we Lwowie.)

Lwów, 29. stycznia. Spęd bydła rzeźnego na wczorajszym targu liczył 252 wołów, których w 11 stadach po 10 do 40 sztuk z Stryja, Bóbrki, Rozdołu, Szczerca, Dawidowa, Brzeżan, Binkowej Wiszni, Bilki i Przemyślan na targowicę przypędzono. Z tej liczby sprzedano — jak się dowiadujemy — na targu tylko 102 sztuk na potrzeb miasta. Ceny stały w stosunku do gatunku bydła; płacono bowiem za woła mogącego ważyć $12\frac{3}{4}$ kamieni mięsa i $1\frac{1}{4}$ kam. łoju 72r.; sztuka zaś, którą szacowano na $15\frac{1}{4}$ kamieni mięsa i $1\frac{3}{4}$ kam. łoju, kosztowała 95r. mon. konw.

Kurs lwowski.

Dnia 29. stycznia.		golówka zł r.	golówka kr.	towarem zł r.	towarem kr.
Dukat holenderski	mon. konw.	5	2	5	5
Dukat cesarski	„ „	5	4	5	7
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	37	8	42
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	$40\frac{1}{2}$	1	$41\frac{1}{2}$
Talar pruski	„ „	1	$34\frac{1}{2}$	1	36
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	1	12	1	13
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	88	30	89	—
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	75	27	76	15
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	85	30	86	30

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 29. stycznia.	złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po	88	30
„ przedał „ „ 100 po	89	—
„ dawał „ „ za 100	—	—
„ żądał „ „ za 100	—	—

Wiedeński kurs papierów.

Dnia 25. stycznia.			w przecięciu
Obligacye długu państwa	5%	za sto 83 $82\frac{7}{8}$ $\frac{13}{16}$	$82\frac{7}{8}$
detto pożyczki narod.	5%	„ $84\frac{3}{8}$ 84 $84\frac{1}{8}$	$84\frac{1}{8}$

		za sto	w przecięciu
detto z r. 1851 serya B.	5% „	—	—
detto z r. 1853 z wypłatą	5% „	—	—
Obligacye długu państwa	$4^{1}/_{2}$% „	$72^{7}/_{8}$ $^{1}/_{2}$	$72^{13}/_{16}$
detto detto	4% „	—	—
detto z r. 1850 z wypłatą	4% „	—	—
detto detto detto	3% „	—	—
detto detto	$2^{1}/_{2}$% „	—	—
Pożyczka z losami z r. 1834	„	234	234
detto detto z r. 1839	„	—	—
detto detto z r. 1854	„	103 $102^{3}/_{4}$ $^{5}/_{8}$	$102^{7}/_{8}$
Obl. wiéd. miejskiego banku	$2^{1}/_{2}$%	—	—
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850	5%	—	—
Obl. indemn. Niż. Austr.	5%	—	—
detto krajów koron.	5%	$77^{3}/_{4}$ 77 $76^{1}/_{2}$	77
Akcye bankowe		939 932 934	934
Akcye n. a. Tow. eskp. na 500 złr.		—	—
Akcye kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 złr.		2320	2320
Akcye kolei żel. Glognickiej na 500 złr.		—	—
Akcye kolei żel. Edynburskiej na 200 złr.		—	—
Akcye kolei Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej na 250 złr.		—	—
Akcye Dunajskiej żeglugi parowej na 500 złr.		633 630	631
Akcye austr. Lloyda w Tryeście na 500 złr.		440 445 450	$447^{1}/_{2}$
Galicyjski listy zastawne po 4% na 100 złr.		—	—
Renty Como		—	—

Wiédeński kurs wekslów.

Dnia 25. stycznia.

		w przecięciu	
Amsterdam za 100 holl. złotych	90	90	2 m.
Augsburg za 100 złr. kur.	$109^{1}/_{2}$ $^{1}/_{4}$	$109^{1}/_{4}$	uso.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę $24^{1}/_{2}$ fl.	108	108	3 m.
Genua za 300 lire nowe Piemont.	—	—	2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank.	$79^{1}/_{8}$ 79	79	2 m.
Lipsk za 100 talarów	—	—	2 m.
Liwurna za 300 lire toskań.	—	—	2 m.
Londyn za 1 funt sztrl.	10-40 38 37	10-38	3 m.
Lyon za 300 franków	—	—	2 m.
Medyolan za 300 lire austr.	$109^{1}/_{4}$	$109^{1}/_{4}$	2 m.
Marsylia za 300 franków	—	—	2 m.
Paryż za 300 franków	$126^{1}/_{4}$ $125^{1}/_{2}$ $^{3}/_{4}$	$125^{3}/_{4}$	2 m.
Bukareszt za 1 złoty Para	251	251 31	T. S.
Konstantynopol za 1 złoty Para	—	—	T. S.
Cesarskie dukaty	$13^{3}/_{4}$	$13^{3}/_{4}$	Agio.
Dukaty al marco	—	—	Agio.

Kurs giełdy wiédeńskiej.

Dnia 26. stycznia o pierwszej godzinie po południu.

Amsterdam —. — Augsburg $108^{7}/_{8}$. — Frankfurt $107^{1}/_{2}$. — Hamburg 79. — Liwurna —. — Londyn 10.35—36. — Medyolan 109. — Paryż $125^{1}/_{2}$.

Obligacye długu państwa 5% $82^{5}/_{8}$—$82^{3}/_{4}$, detto $4^{1}/_{2}$% $72^{1}/_{2}$—$72^{3}/_{4}$, detto 4% $65^{1}/_{2}$ — 66, detto 3% $50^{1}/_{2}$ — 51, detto $2^{1}/_{2}$% $40^{1}/_{4}$—$40^{1}/_{2}$, detto 1% $16^{1}/_{4}$—$16^{1}/_{2}$, detto S. B. 5% 87 — 88. Pożyczka narodowa 5% $84^{9}/_{16}$—$84^{11}/_{16}$. Obligacye lomb. wen. pożyczki z roku 1850 5% 92 — 94. Obligacye indemn. niższ. austr. 5% 81 — 82; detto innych krajów koron. $76^{1}/_{2}$ — 78. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 94 — 95. Detto Oedenbugs. z wypł. 5% 92 — $92^{1}/_{4}$. Detto Peszt. 4% 93 — 94. Detto Mediol. 4% 91 — $91^{1}/_{2}$. Pożyczki loter. z r. 1834 $233^{1}/_{2}$—234, detto z r. 1839 134 — 135, detto z r. 1854 $103^{1}/_{4}$ — $103^{3}/_{8}$. Oblig. bank. 2% 58—59. Akcyi bank. z ujmą za szt. 941—942; detto bez ujmy — —. Akc. esk. banku $95^{1}/_{2}$—96. Akcye c. k. austr. uprzyw. tow. rząd. kolei żelazn. po 200 złr. (500 frank.) $346^{1}/_{4}$—$346^{1}/_{2}$. Półn. kolei Ces. Ferd. $234^{1}/_{4}$—$234^{1}/_{2}$. Detto Budzyńsko-Lincko-Gmundzkiej 254 — 255. Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 18 — 20; detto 2. wydania 25 — 30. Akcyi żeglugi par. 644 — 646; detto 11. wyd. —; detto 13. wydania 600 — 601; detto Lloyda 455 — 460. Akcye młyna parowego wiéd. 104 — 105. Akcye Peszt. mostu łańcuch. 58 — 60. Prior. obl. Lloydy (w srebrze) 5% 90 — 91. Północnej kolei 5% 85 — 86. Glognickie 5% 72 — 73. Obligacye Dun. żeglugi par. 5% 76 — 77. Renty Como $12^{7}/_{8}$ — 13. Esterhazego losy 40 zł $71^{1}/_{2}$ — 72. Windischgräza losy $24^{3}/_{4}$ — 25. Waldsteina losy $24^{3}/_{4}$ — 25. Keglevicha losy $11^{5}/_{8}$—$11^{7}/_{8}$. Ks. Salma losy $39^{3}/_{4}$—$40^{1}/_{4}$. St. Genois 39—$39^{1}/_{2}$. Palffego losy 40—$40^{1}/_{2}$. Cesarskich ważnych dukatów agio $12^{7}/_{8}$—$13^{1}/_{2}$.

Telegrafowany wiédeński kurs papierów i weksli.

Dnia 29. stycznia.

Oblig. długu państwa 5% $85^{11}/_{16}$; $4^{1}/_{2}$ $75^{3}/_{4}$; 4% $68^{1}/_{2}$; 4% z r. 1850 —; 3% —; $2^{1}/_{2}$% —. Losowane obligacye 5% —; Losy z r. 1834 za 1000 złr. 240; z r. 1839 —. Wiéd. miejsko bank. $139^{1}/_{4}$. Węgiers. obl. kamery nadw. —. Akcye bank. 995. Akcye kolei półn 2375. Glognickiej kolei żelaznej —. Odenburgskie —. Bdudwajskie 256. Dunajskiej żeglugi parowej 682. Lloyd 495. — Galic. listy zast. w Wiédniu —. Akcye niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego à 500 złr. 490 złr.

Amsterdam l. 2. m. —. Augsburg $107^{3}/_{4}$ 3. m. Genua — l. 2. m. Frankfurt $106^{1}/_{2}$ 2. m. Hamburg 78 2. m. Liwurno — l. 2. m. Londyn 10 — 28. l. m. Medyolan 108 l. Marsylia $124^{1}/_{2}$ l. Paryż $124^{3}/_{4}$. Bukareszt $255^{1}/_{2}$. Konstantynopol —. Smyrna —. Agio duk. ces. $11^{1}/_{2}$. Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. —, lit. B. —. Lomb. —; 5% niż. austr. obl. indemn. $83^{1}/_{2}$; innych krajów koron. $78^{1}/_{2}$. Renty Como —. Pożyczka z roku 1854 $104^{3}/_{4}$. Pożyczka narodowa $87^{5}/_{8}$. C. k. austr. akcye skarb. kolei żelaz. po 500 fr. $352^{3}/_{4}$. fr. Akcye c. k. uprzywil. zakładu kredyt. $256^{3}/_{4}$.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29. stycznia.

Br. Horoch Seweryn, z Morzan. — PP. Białobrzeski Stanisł., c. k. pens. radca apel., z Dzidziłowa. — Nowakowski Józ., proboszcz, z Kulikowa. — Brettner Edw., c. k. koncep. finans., z Przemyśla. — Tustanowski Wład., z Kuchnierza. — Rubczyński Władysł., z Popowiec. — Miliński Franciszek, z Helenkowa. — Malewicz Deodat, z Rumonisk.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 29. stycznia.

Hr. Lanckoroński Stanisł, do Krakowa. — Hr. Krasiński Piotr, do Rohatyna. — PP. Dłużniewski Aleksander, c. k. adjunkt powiat., do Halicza. — Strzelecki Krzyst., do Płuhowa. — Henigsberg Piotr, do Mużyłowa. — Detz, c. k. radca finas., do Stryja. — Gojan, c. k. podporucznik, do Czerniowiec. — Duniewicz Edward, do Kwoszyna. — Vaver-Abancourt, do Lówczy. — Biliński Jan, do Huby. — Zbrożek Ant., do Wierzbiąża. — Obertyński Leop., do Stronibab. — Łączyński Hipol., do Liska. — Winnicki Tytus, do Nowosiołek. — Biliński Feliks, do Żelechowa. — Friedberg Wilh., c. k. przeł. powiat. do Jaworowa. — Wiszniewski Ignacy c. k. płatnik kam., do Kałusza.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie

dnia 28. stycznia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6. god. zrana	321.88	+ 1.3°	88.5	południowy sł.	pochmurno
2. god. popoł.	321.98	+ 1.4°	95.6	poł.-wschodn. „	mgła
10. god. wiecz.	322.52	+ 0.9°	90.3	zachodni „	pochmurno

W nocy śnieg i deszcz 0.80.'''

TEATR.

Dziś: 30. stycznia 1856:

„Karpaccy Górale."

Oryginalny dramat ze śpiewami J. Korzeniowskiego w 3 aktach Muzyka W. Szlágórskiego.

KRONIKA.

Dziennik „New York Herald" podaje obraz moralnych stosunków w Stanach zjednoczonych i powiada między innemi:

„. . . . Niepodlega żadnej wątpliwości, że pod względem życia moralnego idziemy wstecz na północy i na wschodzie. Budujemy wielkie statki i podziwienia godne mosty, ale w sztukach pięknych niedorównaliśmy jeszcze ani w części dawnym Grekom; o naszych misyonarzach przykro wspomnąć nawet, a dziki Indyanin posiada więcej grzeczności, wspaniałomyślności i cywilizacyi, niż niejeden mąż stanu w Nowym Yorku; moglibyśmy przytoczyć tak haniebne przykłady zepsucia moralnego, na jakie niezdobędą się nawet najdziksi mieszkańce Nowej Zelandyi; późniejsi dziejopisarze będą opowiadać, że w zabobonności i bigoteryi przewyższyliśmy nawet najszaleńszych Braminów i obrońców niegodziwego postępowania z czarownicami. Statystyka kryminalna roku zeszłego potwierdza dostatecznie nasze zdanie. Mormoni w Utach, — Free-Lovery w Nowym Yorku i Wisconsin — domy szalonych napełnione obłąkanymi, których pomieszanie pochodzi z manii religijnej — szalony pociąg większej części ludności naszej do wszystkiego, co nowe, jakkolwiek byłoby niedorzeczne — gotowość z jaką niektóre dzienniki popierają każdą nową doktrynę bez względu na jej źródło i dążności — wszystko to dowodzi, że jakkolwiek zmyślni jesteśmy w fabrykowaniu wideł i rewolwerów, przedstawiamy przecież w pewnym względzie najliczniejszą masę głupców, jaka kiedykolwiek żyła na świecie, ... że pomimo naszego przechwalania się oświatą, wielkością i naukami bardzo mało różnimy się od dziczy. Obłuda owładnęła wszystkie klasy społeczeństwa od najwyższej do najniższej, z tego wypłynęła „Wolna miłość" (freelove) i szał powinowactwa uczuć, a tem samym powszechne skażenie moralności. Świętość ogniska domowego została naruszona, żony opuszczały swych mężów, dzieci zapierały się rodziców. Ofiary wszystkich tych obłędów zostały wyśmiane, oszukane zamordowane, a przecież niewyleczyliśmy się jeszcze z tej przewrotności."

— Pogrzeb chiński w San Francisco. W San Francisco umarł pewien kupiec chiński i pochowano go bez wszelkiej ceremonii na cmentarzu „Leone-Mountaine." We trzy tygodnie potem zebrali się jego ziomkowie na grobie, dla oddania mu tej cześci, jaka bywa okazywana znakomitym Chińczykom Stanowszy na grobie, zaczęło towarzystwo na około rozścielać maty. Poniżej w dole złożono upieczonego wieprza, a na górze inne potrawy przykryte jabłkami, konfiturami i owocami. Sądzono powszechnie, że Chińczykowie zabiorą się do stypy; ale to nie nastąpiło; bankiet ten był poświęcony duszy zmarłego. Skoro na grobie zastawiono potrawy, przyszła wdowa po zmarłym i stanęła u grobu. Głowa jej była owinięta w kilka łokci białej materyi. Nad grobem stał kapłan z utrefionym sztucznie warkoczem i w szacie sięgającej do ziemi otoczony krewnymi i przyjaciołmi zmarłego. Gdy wdowa zaczęła płakać, wydobyto ze skrzyni wszystkie suknie zmarłego i podpalono na stosie. Miedzy temi były szaty z jedwabiu, nigdy jeszcze nienoszone. Wszystko było warta najmniej 500 dolarów. Potem wypuszczono z klatki cztery kanarki, mające pomagać duszy zmarłego w locie na tamten świat. Nareszcie kapłan zaczął dzwonić i modlitwy odmawiać. Powszechna wrzawa rozległa się po tych modłach, potem odbył orszak, a na jego czele dzwoniący kapłan kilkakrotnie solenną procesyę około grobu. Zebrano znowu upieczonego wieprza, konfitury i maty i zawieziono do miasta, gdzie je przedawano po wysokich cenach w małych porcyach pobożnym Chińczykom, którzy bardzo poważają te relikwie pogrzebowe i pokładają w nich wielką otuchę.

— Nadworny błazen (Mukalib) Sułtana umarł w wieku 120 lat i 7 miesięcy niepostradawszy do ostatniej chwili żadnego zmysłu ani władzy umysłowej. Dziennik „Journal de Constantinople," który podaje tę wiadomość, wymienia kilka osób żyjących w Konstantynopolu i okolicy, które również przeżyły już wiek cały i stosunkowe nieuległy jeszcze ułomnościom wieku.

— Do Czernogóry poszukują dwóch geometrów, którzyby posiadali oraz wiadomości techniczne potrzebne do nawodnienia pól. Do jednej z tych posad przywiązana jest roczna płaca 1000 złr., do drugiej zaś 600 złr. Kompetenci mogą w tej mierze powziąć bliższą wiadomość w kancelaryi rządowej w Cetynii.

Przy dzisiejszej Gazecie Nr. 4. Rozmaitości.

Główny Redaktor ***M. Szrzeniawa Sartyni.***

Z c. k. galic. drukarni rządowej.